

בית משפט השלום ירושלים
א 11215/04
סאלם סובחי נ. מדינת ישראל
תאריך פתיחה: 10/10/04
סדר דין: רגיל
סוג עניין: 203

בית משפט השלום בירושלים

בעניין: סאלם סובחי עבד אלעזיז אזער, ת.ז. 957787286
מכפר קבלאן, נפת שכם

ע"י ב"כ עוה"ד לינה אבו-מוך זועבי (מ.ר. 33775) ו/או יוסי וולפסון (מ.ר. 26174) ו/או עדי לנדאו (מ.ר. 29189) ו/או מנאל חזאן (מ.ר. 28878) ו/או שירין בטשון (מ.ר. 32737) ו/או חוה מטרכס עירון (מ.ר. 35174) מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר – ע.ר. רח' אבו עוביידה 4, ירושלים 97200
טל: 02-6283555 פקס: 02-6276317

התובע

- נ ג ד -

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ת"א (אזרחי)
רח' הנרייטה סולד 1, תל אביב 64921
טל: 03-6970282 פקס: 03-6918541

הנתבעת

מהות התביעה: כספית, נזיקית
סכום התביעה: 288,250 ₪ (נכון ליום הגשת התביעה)

כתב תביעה

הצדדים

1. התובע, יליד 1970, הינו גבר נשוי ואב לילדה בת חודש, ותושב הכפר קבלאן שבנפת שכם. בכל הזמנים הרלוונטיים לתביעה זו עבד התובע כנהג משאית.
2. הנתבעת, מדינת ישראל, הינה והייתה בכל הזמנים הרלוונטיים לתביעה זו המעבידה ו/או המעסיקה ו/או היד הארוכה ו/או האחראית על כוחות הביטחון הפועלות בשטחים בכלל ובמקום האירוע, כפי שיפורט להלן, בפרט.

האירוע

3. ביום 05.10.02 בשעה 10:30 או בסמוך לכך נסע התובע ברכבו מסוג מיצובישי L 300 בצבע לבן מביתו בכפר קבלאן לכיוון רמאללה, ומשם לשכם.
4. כשהגיע התובע לכביש המחבר בין כפר דומא לכפר אלמועיר, עצר אותו גיפ של צה"ל ובו ארבעה חיילים. החיילים הורו לו לעצור, לכבות מנוע, לצאת מהרכב כשידיו מורמות מעל לראשו, להרים את בגדיו וכן להוציא תעודת זהות ולצעוד לעברם. התובע, בלית ברירה, נענה לדרישותיהם.
5. אחד החיילים עמד ליד הגיפ ושלושה חיילים אחרים ערכו חיפוש על גופו של התובע. משסיימו את הבדיקה הגופנית, פנו הם לערוך חיפוש ברכבו. כשערכו את החיפוש ברכב הם מצאו ליד הכסא שליד הנהג שקית ניילון שחורה ובה סכום כסף של 27,500 ד"ר, 62,000 ₪ ו-5,000 דולר. הכסף האמור היה מיועד לתשלום עבור רכישת זכויות בעלות במחצית דירה בשכם, עיסקה אשר אמורה הייתה להיכרת ביום האירוע ואשר עלותה היתה כ-15 אלף ד"ר. את יתרת הכסף אמור היה התובע להפקיד בחשבונו הפרטי בבנק הערבי בשכם. נוסף על האמור, היו ברכב שני מכשירי פלאפון מסוג אריקסון.

6. כאשר החיילים ראו את הכסף ואת מכשירי הפלאפון החל אחד מהם להכות את התובע ושני החיילים האחרים הצטרפו להכאת התובע בכל חלקי גופו, לרבות ובמיוחד בחזהו, בגבו ובראשו. כתוצאה מהמכות נפל התובע ארצה אולם החיילים לא הרפו והמשיכו להכותו כשהם משתמשים בכלי נשקם.
7. החיילים לקחו את השקית עם הכסף ואת הפלאפונים ועזבו את המקום בגי"פ.
8. התובע נותר שרוע על האדמה עד שהצליח להתאושש. התובע נסע במכוניתו לצומת דומא וניסה לעצור ניידת משטרה כחולה אשר עברה במקום, אולם האחרונה לא נענתה לקריאה והמשיכה בדרכה. התובע המיואש חזר לביתו.
9. עוד באותו יום פנה התובע לקבלת טיפול רפואי בשל הכאבים העזים מהם סבל, כפי שיפורט להלן.
10. התרחיש המתואר לעיל ייקרא להלן: "האירוע".

טיפול הרשויות

11. אחרי שהתובע התאושש מהמכות שספג וכן בירר אודות הדרך בה עליו לנקוט לשם הגשת תלונה, פנה ביום 13.11.02 למת"ק הישראלי בבנימין (מת"ק רמאללה) והגיש שם תלונה בגין האירוע.

רצ"ב העתק אישור הגשת תלונה ומסומן **נספח א'** לכתב התביעה.

12. ביום 17.02.03 פנה ב"כ של התובע מהמוקד להגנת הפרט אל פרקליט פיקוד מרכז דאז, סא"ל רוני גינות, וביקש לחקור את האירוע ולהעמיד את האחראים למעשים המתוארים לדין וכן כי רכושו של התובע יושב לו.

רצ"ב העתק הפנייה הנ"ל ומסומן **נספח ב'** לכתב התביעה.

13. רק ביום 04.01.04 נשלח מכתב מפרקליטות פיקוד מרכז בו מודיעים כי ניתנה הוראה לפתוח בחקירת מצ"ח וכי היא מטופלת במצ"ח י-ס.

רצ"ב העתק התשובה הנ"ל ומסומן **נספח ג'** לכתב התביעה.

14. תזכורות נשלחו למצ"ח י-ס ע"מ לברר את מצב החקירה וביום 23.06.04 נמסר לעובדת המוקד גב' עלוה קולן כי התיק עודנו בחקירה.

15. כמו כן, התובע זומן, להערכתו בחודש אפריל, למסדר זיהוי תמונות במת"ק הישראלי, כאשר התמונות הועברו בפקס באיכות גרועה מאוד והתובע לא זיהה אף חשוד.

16. מאז ועד היום לא נתקבל כל עדכון מאת מי מגורמי החקירה, בין מצ"ח ובין משטרת ישראל. התובע מגיש את התביעה בשל תקופת ההתיישנות המקוצרת אולם מבקש הוא לשמור לעצמו את הזכות לתקן את כתב התביעה ככל העולה מהחקירות המתנהלות, לכשיתקבלו תוצאותיהן.

אחריות הנתבעת ושלוחיה

גזל

17. התובע יטען, כי החיילים אשר עיכבו אותו בדרכו גנבו את רכושו ותקפו אותו, ביצעו עוולה של גזל כמשמעות מושג זה בסעיף 52 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש), התשכ"ח-1968 (להלן: "הפקודה"), ע"י שהעבירו לשימוש עצמם את הכסף ואת הפלאפונים שהזכות

להחזקתם היא לתובע, ע"י שלקחו אותם ו/או עיכבו אותם ו/או שללו אותם מהתובע בדרך אחרת.

18. התובע יטען, כי הנתבעת אחראית באחריות שילוחית כלפי התובע בעוולה זו שבוצעה על ידי אנשים שתחת פיקוחה ו/או השגחתה ו/או פיקודה, בין היתר בכך שהורתה להם לעשות מעשים אלה ו/או שלא דאגה שמעשים אלה לא יתבצעו.

תקיפה

19. התובע יטען כי הכאתו ע"י החיילים שלוחי הנתבעת מהווה תקיפה כמשמעות מושג זה בסעיף 23 לפקודה.

כליאת שווא

20. עוד יטען התובע כי עיכובו על ידי שלוחי הנתבעת כפי שתואר לעיל, מבסס עוולת כליאת שווא כמשמעותה בסעיף 26 לפקודה.

הפרת חובה חקוקה

21. התובע יטען, כי במעשיהם ובמחדליהם הפרו שלוחיה של הנתבעת, בין היתר, את החובות החקוקות הבאות, אשר נועדו להגן על סוג האנשים עמם נמנה התובע, וכי נזקי התובע נגרמו עקב הפרת אותן חובות:

- (1) סעיף 452 לחוק העונשין, האוסר על היזק לרכוש;
- (2) סעיפים 333, 334 ו-335 לחוק העונשין, האוסרים פגיעה וחבלה חמורות;
- (3) סעיפים 378, 379 ו-382 לחוק העונשין בדבר תקיפה ותקיפה בנסיבות מחמירות;
- (4) סעיפים 2, 3 ו-11 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, הקובעים כי אין פוגעים בגופו ובקניינו של אדם וכי לכל אדם זכות להגנה על קניינו ועל רשויות השלטון לכבד זכות זו;
- (5) סעיף 280 (1) לחוק העונשין, המחייב כל עובד ציבור, לרבות חיילים, שלא לעשות מעשה שרירותי הפוגע לרעה בזכות הפרט, תוך שימוש לרעה בכוח הסמכות;
- (6) סעיף 286 לחוק העונשין האוסר על הפרת הוראת חיקוק במזיד.

22. התובע יטען, כי הנתבעת אחראית באחריות שילוחית כלפיו בעוולה זו שבוצעה על ידי אנשים שהיו תחת פיקוחה ו/או השגחתה ו/או פיקודה, בין היתר בכך שהורתה להם לעשות מעשים אלה ו/או שלא דאגה שמעשים אלה לא יתבצעו ו/או כשלא עשתה או לא עשתה מספיק לשם מניעת מעשים אלה.

הסגת גבול במטלטלין

23. התובע יוסיף ויטען, כי גניבת רכושו מבלי שהיה לחיילי הכוח כל צו כדין שמסרו לתובע, כמתחייב בחוק, מהווה עוולה של הסגת גבול במטלטלין, כמשמעות מושגים אלה בפקודת הנזיקין.

24. על פי הפקודה חובת הראייה, שפעולות החיילים בתובע וברכושו נעשו כדין, מוטלת על הנתבעת. התובע יטען, כי בכלל זה על הנתבעת להראות ולהוכיח, כי עיכובו, החיפוש עליו

ובמכוניתו וכן נטילת רכושו התבצעו בסמכות, מטעמים ראויים ועל בסיס הליכים נכונים, אשר נשמרו בהם זכויותיו הדיוניות והמהותיות של התובע.

25. התובע יטען, כי הנתבעת אחראית באחריות שילוחית כלפי התובע בעוולות אלה, שבוצעו על ידי אנשים שפעלו תחת פיקוחה ו/או השגחתה ו/או פיקודה, בין היתר בכך שהורתה להם לעשות מעשים אלה ו/או שלא דאגה שמעשים אלה לא יתבצעו ו/או שלא עשתה או לא עשתה מספיק לשם מניעתם ו/או כשלא נקטה נגדם כל הליך משמעותי או פלילי בעקבות האירוע נשוא התביעה.

רשלנות החיילים שלוחי הנתבעת

26. התובע יטען כי מעשי התקיפה ו/או כליאת השווא של שלוחי הנתבעת מהווים עוולת רשלנות.

27. לחלופין ובנוסף יטען התובע, כי מעשי החיילים, כמתואר בכתב התביעה, מהווים עוולת רשלנות, כמשמעות מושג זה בסעיף 35 לפקודה, לפי הפרוט להלן:

- 1) החיילים תבים חובת זהירות מושגית כלפי התובע, בהיותם אחראים על שלומו ובטחונו של הציבור כולו ובכלל זה התובע, ובנסיבות האירוע אף היו חייבים בחובת זהירות קונקרטית כלפי התובע;
- 2) החיילים התנהגו בקלות דעת ובזלזול כלפי גופו ורכושו של התובע;
- 3) החיילים לא עשו כל שביכולתם כדי למנוע את האירועים נשוא התביעה;
- 4) החיילים תקפו את התובע מבלי שהייתה להם כל עילה ו/או הסמכה בדין לעשות כן.

28. התובע יטען, כי הנתבעת אחראית באחריות שילוחית כלפי התובע בעוולה זו שבוצעה על ידי אנשים שפעלו תחת פיקוחה ו/או השגחתה ו/או פיקודה, בין היתר בכך שהורתה להם לעשות מעשים אלה ו/או שלא דאגה שמעשים אלה לא יתבצעו.

אחריות הנתבעת

רשלנות

29. התובע יטען כי גניבת כספו וכן הנזק הגופני שנגרם לו במהלך עיכובו ע"י שלוחי הנתבעת, אירעו בשל רשלנות ו/או חוסר זהירות ו/או חוסר מיומנות ו/או הפרת חובה חקוקה של החיילים ו/או מי ממפקדיהם ו/או שולחיהם ו/או האחראים עליהם, אשר הנתבעת אחראית למעשיהם ו/או למחדליהם באופן ישיר מאחר ובין היתר, עשתה ו/או חדלה מלעשות את המעשים הבאים:

- 1) לא הנחתה או לא תדרכה כראוי את החיילים שהופקדו על רכוש האוכלוסייה האזרחית בשטחים הכבושים ובכללם התובע, למרות שהייתה צריכה לעשות זאת;
- 2) איפשרה לחיילים לפגוע ברכושו של התובע;
- 3) לא פיקחה כראוי על האנשים הפועלים בשליחותה;
- 4) נמנעה מלהוציא את ההוצאות הנדרשות למניעת הנזק, הגם ששיעורן היה נמוך באורח ניכר מתוחלת הנזק הצפויה;
- 5) לא נקטה באמצעים מן הטיב ו/או מן ההיקף שנדרשו בנסיבות העניין לשם שמירת רכושו ושלמות גופו של התובע;

- 6) לא עשתה ו/או לא עשתה די לשם בירור תלונתו של התובע בזמן ;
- 7) התרשלה בבחירת החיילים אשר יבצעו את פעולות העיכוב והחיפוש ;
- 8) התעלמה מתלונות קודמות על גניבות בידי חיילי צה"ל, לא הפיקה את הלקחים המתבקשים ולא נקטה בצעדים נמרצים למניעת הישנותן ;
- 9) הפרה כלפי התובע חובות חקוקות - לרבות אלה המפורטות בכתב תביעה זה - שנועדו להגן עליו ועל רכושו ;
- 10) פעלה, בין על דרך מעשה ובין על דרך מחדל, כפי שרשות ו/או שולחת ו/או מעבידה ו/או מעסיקה ו/או מדינה בשטח כבוש, לא הייתה פועלת בנסיבות העניין ;
- 11) השתתה היא ושלוחיה בחקירת תלונתו של התובע ולא ביצעה את כל הפעולות אשר היו יכולות להביא לכדי מציאת האחראים הישירים לנזקיו של התובע במהירות, דבר שהיה יכול לחסוך את הנזקים שנצטברו ;
- 12) צפתה או הייתה צריכה לצפות, שמחדליה יביאו לנזקיו של התובע.

נזקי התובע

30. עוד ביום האירוע פנה התובע אל המרפאה המקומית בכפרו קבלאן כשהוא סובל מכאבים עזים בכל חלקי גופו, לרבות ובמיוחד בחזהו, בגבו ובכתפיו. בדיקתו העלתה כי הוא סובל מחבלות בכתפיים וכן מהמטומות וחבלות בחזה המלוות בכאבים עזים. כמו כן חבלות בגב.
31. לתובע נערך צילום רנטגן אשר העלה כי הינו סובל משברים בצלעות הרביעית והחמישית של החזה.
32. התובע שוחרר עם המלצה למנוחה משך 4 שבועות וכן מעקב במידת הצורך.
- רצ"ב העתק הדו"ח הרפואי ותרגומו מיום 05.10.04 בו צויין גם כי החבלות הן כתוצאה ממכות בגבו ובחזהו, ומסומן **נספח ד'** לכתב התביעה.
33. בשל הכאבים העזים שחש התובע, נאלץ הוא לפנות לקבלת טיפולים רפואיים וכן לנטילת משככי כאבים. את ההוצאות בגין הטיפולים הרפואיים התובע מעריך בסך של **500 ₪**.
34. התובע נאלץ להיעדר מעבודתו משך כחודש ימים. כתוצאה, הוא ספג הפסד השתכרות של **10,000 ₪** נטו בגינו זכאי הוא לפיצוי.
35. התובע יטען כי כתוצאה ממעשיהם ו/או מחדליהם של המדינה ושלוחיה נגב ממנו סכום כסף השווה ל-**257,750 ₪** נכון ליום הגשת התביעה.
36. התובע יטען כי האירוע הותיר את נפשו מצולקת והוא סבל עוגמת נפש מרובה כתוצאה מכך, כי כבודו נרמס והוא הותקף ונגנב ללא כל עוול בכפו וכל חטאו היה שנענה לדרישות כוחות הביטחון. התובע יעמיד את תביעתו בגין ראש נזק זה משיקולי אגרה על סך של **20,000 ₪**.
37. לאור תומרת האירוע, כפי שתואר, ויחסם המזלזל והרשלני של הנתבעים לשלטון החוק ולהוראותיו, מתבקש בית המשפט הנכבד לפסוק פיצויים עונשיים ו/או מוגברים כנגד הנתבעים מעבר לנזקיהם של התובעים, ושיהיה בהם כדי לבטא את סלידתה של החברה בכלל, ושל בית המשפט הנכבד בפרט, ממעשיהם של הנתבעים, בשיעור שייקבע על ידי בית המשפט הנכבד.

כללי

38. לבימ"ש נכבד זה הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה זו.

39. אשר על כן, בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת להזמין את הנתבעת לדין ולחייבה לשלם את מלוא נזקיו של התובע כמפורט לעיל ואו לפי כל פירוט וחלוקה אחרים, כפי שימצא בית המשפט הנכבד לנכון וצודק בנסיבות העניין.

40. בית המשפט הנכבד מתבקש עוד, לחייב את הנתבעת בתשלום הוצאות המשפט ושכר טרחת עורך דין בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום האירוע ועד התשלום בפועל.

ירושלים, היום 10 לחודש אוקטובר, שנת 2004.

לינה אבו-מוך זועבי, עו"ד
ב"כ התובע

(ת.ש. 24345)